

Scrúdaigh Tú Féin Roimh an gCáisc

Beannachtaí, a chairde agus a bhráithre, is mise an Dr. Bob Theil ó Eaglais Leanúnach Dé. An scrúdaíonn tú tú féin i ndáiríre roimh an gCáisc? An bhfuil a fhios agat gur cheart duit é sin a dhéanamh? Is cuimhneachán bliantúil é an Cháisc ar bhás Íosa Críost, Slánaitheoir an domhain. Sula nglacaimid le siombailí a choirp bhriste agus a chuid fola a doirteadh, is ceart dúinn scrúdú a dhéanamh orainn féin. Is ócáid bhliantúil í seo, agus tagann sí ar an gceathrú lá déag tar éis luí na gréine sa chéad mhí den fhéilire naofa. Mí ar a dtugtar Abib nó Nisean, a thiteann de ghnáth i mí Aibreáin sa chuid is mó de na blianta. Uaireanta d'fhéadfadh sé a bheith i Márta.

Ar chaoi ar bith, is ceart dúinn scrúdú a dhéanamh orainn féin. Más mian leat, is féidir leat do Bhíobla a leanúint. Tosóidh mé le 1 Coirintigh caibidil 11, mar cad as a dtáinig an smaoineamh go gcaithfidh tú tú féin a scrúdú roimh an gCáisc? Tagann sé ón mBíobla.

Ag tosú le véarsa 23, 1 Coirintigh caibidil 11, scríobh Pól: "Óir fuair mé ón Tiarna an rud a thug mé daoibhse freisin." Mar sin d'fhoghlaim sé é seo ó Íosa. Deir sé: "Ghlac an Tiarna Íosa, an oíche ar bradaíodh é, arán; agus tar éis dó buíochas a ghabháil, bhris sé é agus dúirt: Glacaigí, ithigí; is é seo mo chorp atá á bhriseadh ar bhur son; déanaigí seo i gcuimhne orm. Mar an gcéanna ghlac sé an cupán freisin tar éis na suipéara, á rá: Is é an cupán seo an conradh nua i mo chuid fola; déanaigí seo, gach uair a ólfaidh sibh, i gcuimhne orm. Óir gach uair a ithfidh sibh an t-arán seo agus a ólfaidh sibh an cupán seo, fógraíonn sibh bás an Tiarna go dtí go dtiocfaidh sé."

Cé chomh minic is a rinneadh é sin? Rinneadh uair sa bhliain é. Véarsa 27: "Mar sin, cibé a itheann an t-arán seo nó a óladh cupán an Tiarna ar bhealach mí-oiriúnach, beidh sé ciontach i gcorp agus i gcuid fola an Tiarna. Scrúdaíodh gach duine é féin mar sin, agus ithfidh sé den arán sin agus ólfaidh sé den cupán. Óir an té a itheann agus a ólann go mí-oiriúnach, itheann agus ólann breithiúnas dó féin, gan corp an Tiarna a aithint. Is chuige sin atá go leor agaibh lag agus tinn, agus go bhfuil a lán ina gcodladh. Óir dá ndéanfaimis ár gcoinsias féin a scrúdú, ní bheimis á gciontú."

Mar sin, insítear dúinn go gcaithfimid muid féin a scrúdú, agus gheobhaimid breithiúnas as an méid nach ndéanaimid. "Ach nuair a bhreithiúnaítear sinn, smachtaíonn an Tiarna sinn, ionas nach gciontófar sinn mar aon leis an domhan."

Ar chaoi ar bith, is ceart dúinn muid féin a scrúdú roimh an gCáisc. Ní ceart dúinn a bheith cosúil leis an domhan. I 1 Eoin caibidil 2, ag tosú le véarsa 17, scríobh an t-aspal Eoin: "Ná grádhaigí an domhan, ná na nithe atá sa domhan. Má ghráíonn duine ar bith an domhan, níl grá an Athar ann. Óir ní ón Athair ach ón domhan atá gach rud atá sa domhan, ainmhian na colainne, ainmhian na súl agus uabhar an tsaoil. Agus tá an domhan ag imeacht, agus a ainmhian freisin; ach fanann an té a dhéanann toil Dé go deo."

Chomh fada agus a mhaireann muid sa tsochaí seo atá faoi thionchar an Diabhail, beidh trialacha agus cathuithe ann chun dlí Dé a shárú. Más ag 1 Eoin atá tú, téigh go caibidil 2, go dtí an chéad véarsa den chaibidil sin mar scríobh Eoin rud éigin faoi Chríostaithe fíora agus an méid a dhéanann siad. "A chlann bheag, scríobhim na nithe seo daoibh ionas nach bpeacaídh sibh. Agus má pheacaíonn duine ar bith, tá abhcóide againn leis an Athair, Íosa Críost an Fíréanach. Agus is

é an íobairt leorghníomhaithe é ar son ár bpeacaí féin; agus ní ar son ár gceann féin amháin, ach ar son an domhain uile freisin. Agus as seo tuigimid go n-aithníonn muid é, má choinnímid a aitheanta. An té a deir: Aithním é, agus nach gcoimeádann a aitheanta, is bréagadóir é, agus níl an fhírinne ann. Ach an té a choimeádann a bhriathar, is ann atá grá Dé á dhéanamh foirfe i ndáiríre. As seo tuigimid go bhfuilimid ann. An té a deir go bhfanann sé ann, is cóir dó féin siúl mar a shiúil sé."

Mura bhfuil tú ag iarraidh na Deich nAitheanta a choinneáil, ní Críostaí fíor tú. Le haghaidh tuilleadh eolais faoi sin tá leabhrán saor in aisce againn i mBéarla ar ár láithreán gréasáin www.cog.org.

Ní chiallaíonn sé sin nach bpeacaímid riamh. Más ag 1 Eoin atá tú fós, téigh ar ais go caibidil 1. Ba mhaith liom véarsaí 8 agus 10 a léamh. "Má deirimid nach bhfuil peaca ar bith ionainn, meallaimid sinn féin, agus níl an fhírinne ionainn. Véarsa 10: Má deirimid nár pheacaíomar, déanaimid bréagadóir de, agus níl a bhriathar ionainn."

Nuair a chuirtear cathú orainn trí mhianta éagsúla chun caimiléireacht a dhéanamh, bréag a insint i ggnó, maíomh as féin, béadán a dhéanamh, adhaltranas a dhéanamh, nó cibé rud eile, ní ceart dúinn peacú. Má dhéanaimid, is féidir maithiúnas a fháil. Anois, mar Chríostaithe, agus is ea iad siúd atá glaoite agus fuascailte i ndáiríre, sleamhnóidh siad i bpeaca ó am go chéile. Chomh fada agus atá muid athbhuíoch agus ag iarraidh an peaca a shárú, glacann Dia linn, ag cur íobairt Íosa i bhfeidhm, agus leanann Dia dár dtreoraíocht. Maireann muid anois faoina ghrásta. Níl aon duine tuillteach d'íobairt Chríost, ach gan an Cháisc a ghlacadh, is diúltú d'Íosa Críost é.

Ciallaíonn an Cháisc a ghlacadh ar bhealach cuí go gcaithfidimid aithrí a dhéanamh as ár mianta agus ár nósanna olca, teacht go dtí an pointe go ngráíonn muid an peaca ar ar bhain Íosa fulaingt agus bás, agus obair a dhéanamh chun ár dtoil a threorú ionas nach ndéanfaimid comhréiteach le dlí Dé.

Téimis go Matha caibidil 5 agus léimis cuid de na rudaí a dúirt Íosa ag tosú le véarsa 43. "Chuala sibh a ndúradh: Grádh do chomharsa, agus fuath do namhaid. Ach deirim-se libh: Grádháigí bhur naimhde, beannaigí dóibh siúd a mhallann sibh, déanaigí maith dóibh siúd a ghráíonn fuath daoibh, agus guígí ar son na ndaoine a chuireann as daoibh agus a ghéarleanaíonn sibh; Ionas go mbeidhsibh mar chlann bhur nAthair atá ar neamh; óir tugann sé a ghrian chun éirí ar na drochdhaoine agus ar na maithe, agus seolann sé fearthainn ar an bhfíréan agus ar an éagórach. Óir má ghráíonn sibh iad siúd a ghráíonn sibh, cad é an luaíocht atá agaibh? Nach ndéanann na bailitheoirí cánach amhlaidh freisin? Agus má bheannnaíonn sibh do bhur mbráithre amháin, cad é an ní speisialta atá ar siúl agaibh? Nach ndéanann na págánaigh amhlaidh freisin? Bíodh sibhse foirfe mar sin, mar atá bhur nAthair neamhaí foirfe."

Ní mór dúinn dul thar béasaíocht chultúrtha cibé sochaí ina bhfuilimid. Ní féidir linn sinn féin a dhéanamh foirfe as féin. Ní gá duit dul ann ach deir Salm 18:32: "Is é Dia a bhronnaíonn neart orm agus a dhéanann mo shlí foirfe."

Tá sé ríthábhachtach an Cháisc a choinneáil agus a thuiscint cad a léiríonn sí, chomh maith le iarraidh gach dlí eile Dé a choinneáil, chun an cineál foirfeachta a bhfuil Íosa ag caint faoi a

bhaint amach. Téimis go dtí rud éigin a scríobh an t-aspal Pól. Is é seo 1 Coirintigh caibidil 5 agus tosóimid le véarsa 6. "Níl bhur mbórtas maith. Nach bhfuil a fhios agaibh go ndéanann beagán giosta an t-iomlán taos a ghiosadh?" Scrúdaímid sinn féin roimh an gCáisc. Díreach tar éis na Cásca, tráthnóna tar éis na Cásca, is tús é sin le Laethanta na nArán Gan Ghiosta. Tá siad seo ceangailte le chéile.

Véarsa 7: "Glanaigí amach an seanchíos giosta mar sin, ionas go mbeidsibh taos nua, mar atá sibh gan giosta. Óir íobradh Críost, ár gCáisc féin, ar ár son. Mar sin ceiliúramis an féile, ní le seangíosta, ná le giosta mailíse agus éagóra, ach le harán gan ghiosta ionracais agus fírinne."

Tá leabhrán againn dar teideal "Ar cheart duit Laethanta Naofa Dé a Choinneáil nó Féilte Déabhlach?" Ní thuigeann go leor daoine laethanta naofa Dé. Ní fhios dóibh cathain atá siad. Ní fhios dóibh cad iad. Ní fhios dóibh cén fáth go bhfuil siad ann. Clúdaíonn an leabhar áirithe seo gach rud sin, lena n-áirítear féilire a insíonn duit cé na laethanta a thiteann siad ar an bhféilire Rómhánach ós rud é gurb é an ceann a úsáideann an chuid is mó daoine sa lá atá inniu ann. Is féidir an leabhrán seo a fháil, i mBéarla, ar ár láithreán gréasáin.

Tá an seangíosta le baint amach againn. Is siombail an giosta do pheaca agus don bhéalchráifeacht, agus is cóir dúinn é a bhaint amach. Go fisiciúil baineann muid an giosta dár dtithe i ndáiríre roimh thús an chéad lae d'Arán Gan Ghiosta.

Ná bí ag siúl timpeall ag ceapadh go bhfuil tú chomh spioradálta sin nach bhfuil aon fhadhbanna agat le sárú. Ná ceap go bhfuil tú chomh spioradálta sin nach gá duit dul tríd an gcomhad giosta a bhaint go fisiciúil as do thithe agus do fheithiclí gach bliain. Tá ceachtanna le foghlaim againn.

I 2 Coirintigh caibidil 13, véarsa 5, cén fáth nach dtéann tú ann? Níl ann ach véarsa amháin, ach is dóigh liom go mbeifeá ceart dul ann. Scríobh an t-aspal Pól: "Scrúdaigí sibh féin le feiceáil an bhfuil sibh sa chreideamh; trialaigí sibh féin. Nó nach n-aithníonn sibh sibh féin, go bhfuil Íosa Críost ionaibh? Murar ionaibh, is díbeartha sibh." Mar sin is é roimh na Cásca an t-am dúinn sinn féin a scrúdú, mar a scríobh Pól in áit eile.

Téimis go dtí leabhar Mhatha. Anois ní glaoth ar gach duine, agus déanann daoine mearbhall orthu féin faoi sin uaireanta. Matha caibidil 13, ba mhaith liom tosú le véarsa 10. "Agus tháinig na deisceabail chuige agus dúirt: Cén fáth a labhraíonn tú leo i gcosamhlaíochtaí? Agus d'fhreagair sé agus dúirt leo: Mar tugadh daoibhse rúndiamhair ríochta na bhflaitheas a thuiscint, ach ní tugadh dóibh sin. Óir an té atá aige, tabharfar dó agus beidh sé raidhsiúil; ach an té nach bhfuil aige, bainfear uaidh fiú an rud atá aige. Is chuige sin a labhraím leo i gcosamhlaíochtaí, mar ag féachaint ní fheiceann siad, agus ag éisteacht ní chloiseann siad, ná ní thuigeann siad. Agus comhlíontar orthu fáistine Íosáia, á rá:

Le cloisteáil cloisfidh sibh agus ní thuigfidh sibh; agus ag féachaint feicfidh sibh agus ní bhraithfidh sibh: Óir tá croí an phobail seo tagtha chun cruadhachta, agus le gcluasa chuala siad go trom, agus dhruid siad a súile; ar eagla go bhfeicfidís lena súile agus go gcloisfidís lena gcluasa, agus go dtuigfidís lena gcroí agus go dtiocfaidís ar ais, agus go leigheasfainn iad."

Ní glaodh ar an domhan iomlán anois. Tá leabhrán againn dar teideal "An bhfuil Dia á do Ghlaoch?" ar eagla go bhfuil tú ag iarraidh a fháil amach an bhfuil tú ar dhuine de na daoine atá glaoite anois. Ní glaodh ach ar na tofa faoi láthair, agus tá tuilleadh eolais faoi sin sa leabhar. Tá eolas eile againn ar cathain a glaofar ar dhaoine eile. Clúdaítear cuid de sin sa leabhar a luadh cheana dar teideal "Ar cheart duit Laethanta Naofa Dé a Choinneáil nó Féilte Déabhlach?"

Freagraíonn laethanta naofa Dé do shéasúr na fómhair i réigiún na Palaistíne. Léiríonn fómhar an earraigh, a léiríonn na tofa, nach nglaodh ach ar chuid bheag anois. Gheobhaidh na cinn eile a gcarr tar éis d'Íosa filleadh, agus sin é a léiríonn fómhar an fhómhair. Is é an fhírinne thromchúiseach ná go nglaodh orainn chun gairm speisialta a bheith againn ag an am seo, chun cáilíocht a fháil roimh an domhan ionas gur féidir le Dia agus Críost leas a bhaint asainn chun eolas agus slánú a thabhairt do chuid eile an chine daonna.

Sin ceann de na cúiseanna go gcúramaíonn Dia dúinn agus sinn ag druidim leis an gCáisc. Is cuid thábhachtach dá phlean é, agus cúramaíonn sé dár ndearcadh. Ba mhaith leis a fháil amach go bhfuil muid go hiomlán tiomanta dó.

Mura é seo do chéad Cháisc é, ar sháirigh tú rud éigin ón gceann deireanach? Ar rinne tú iarracht cheart? B'fhéidir go bhfuil tú ag iarraidh a fháil amach cad is brí le corp an Tiarna a aithint, nó conas a d'fhéadfá ithe agus ól ar bhealach mí-oiriúnach? Agus conas a ithimid nó a ólaimid breithiúnas dúinn féin? Smaoinigh go bhfuil Dia ag iarraidh go n-aonraímid dearcadh an-bhunúsach, eilimintúil gach bliain ag an gCáisc. Ba mhaith leis go ndíreoimis ar choincheap eilimintúil agus sinn ag tosú ar phlean a shlánaithe do chine daonna a athchaitheamh. Is é an coincheap eilimintúil sin a shlánú grámhar. Sin é mar gheall ar a bhfuil an phlean ar fad; cibé acu a bhaineann sé linn nó le fuílleach an domhain.

Dá bhrí sin, a bhráithre, is é an Cháisc am dúinn prionsabail eilimintúla ár slánaithe féin agus ár gcaidreamh féin le Dia agus lena chuid oibre a thuiscint. Tá sé in am scrúdú a dhéanamh orainn féin. Am féachaint orainn féin. Is féidir linn a bheith chomh báite sin inár gcuid oibre agus inár rudaí laethúla agus in aolú an tsaoil gur féidir linn dearmad a dhéanamh go gcaithfidimid cúrsaí a shocrú le Dia.

Roimh an gCáisc go cinnte ní hé an t-am le díriú ar pheacaí daoine eile. Ná ceap, "Ó, ní gá dom mé féin a scrúdú i ndáiríre; tá mé os cionn an uile rud seo." Ní hea. Is cóir duit díriú ort féin. Sin é atá ullmhúchán na Cásca mar gheall air. Mar gheall air sin, b'fhéidir gurb é sin an chúis go mbíonn trialacha agus anacraí níos mó ag roinnt daoine roimh an gCáisc, toisc nach dteastaíonn ón Diabhal go scrúdódh tú tú féin. Ní theastaíonn uaidh go ndruidheann tú níos gaire do Dhia. Deir an Bíobla teacht gar do Dhia agus tiocfaidh seisean gar duit; cur i gcoinne an Diabhail agus teithfidh sé uait. Ní theastaíonn ón Diabhal teitheadh uait; teastaíonn uaidh teacht chugat. Dá ghaire atá tú do Dhia, is lú is féidir leis é sin a dhéanamh.

Ní cóir don saol Críostaí a bheith stataiceach. Dúradh i 1 Eoin 5:5, ní gá duit dul ann: "Cé é a shárfaidh an domhan? Ní hé ach an té a chreideann go bhfuil Íosa ina Mhac Dé." Chun sárú, teastaíonn iarracht. Téimis go Nochtadh caibidil 2. Léifidh mé roinnt véarsaí ann, ag tosú le véarsa 7. "An té a bhfuil cluas aige, éistfidh sé leis an méid a deir an Spiorad leis na heaglaisí.

Tabharfaidh mé don té a shárfaidh cead ithe ó chrann na beatha, atá i bParrthas Dé." Anois téimis go véarsa 11.

"An té a bhfuil cluas aige, éistfidh sé leis an méid a deir an Spiorad leis na heaglaisí." Dúradh é seo go minic in Nochtadh 2 agus 3. "Ní dhéanfaidh an dara bás dochar don té a shárfaidh." Mura bhfuil tú ag iarraidh bás na dara baoile a fháil, is cóir duit sárú. Téimis go véarsa 17: "An té a bhfuil cluas aige, éistfidh sé leis an méid a deir an Spiorad leis na heaglaisí." Ní theastaíonn ó go leor daoine a thugann Críostaithe orthu féin éisteacht leis an méid a deir an Spiorad leis na heaglaisí. Ní chreideann siad in aoisanna na heaglaise. Ní theastaíonn uathu féachaint ar na rudaí seo mar b'fhéidir go mbainfeadh siad leo. D'fhéadfaidís a bheith ina Laodíceigh. D'fhéadfaidh orthu athrú a dhéanamh. Fiú mura Laodíceach tú, ní mór duit athrú. Níl aon duine againn foirfe sa saol seo. Is cóir dúinn dul sa treo na foirfeachta.

Ag leanúint ar aghaidh: "Tabharfaidh mé don té a shárfaidh manna folaithe le hithe. Agus tabharfaidh mé dó cloch bhán, agus ar an gcloch ainm nua scríofa nach bhfuil ar eolas ag éinne ach an té a fhaigheann é." Anois téimis go véarsaí 26 agus 27. "Agus an té a shárfaidh, agus a choimeádfaidh m'oibreacha go dtí an deireadh, tabharfaidh mé cúmhacht dó thar na náisiúin. Agus slánóidh sé iad le slat iarainn; brisfear iad mar shoithí cré, mar a fuair mé féin ó m'Athair freisin; agus tabharfaidh mé réalt an mhaidne dó."

Nochtadh 3:5: "Gléasfar an té a shárfaidh i gcultacha bána, agus ní scriosfaidh mé a ainm as Leabhar na Beatha, agus admhóidh mé a ainm os comhair m'Athar agus os comhair a ainglí."

Nochtadh 3:12: "Déanfaidh mé colún é sa teampall ag mo Dhia féin an té a shárfaidh, agus ní imeoidh sé amach a thuilleadh; agus scríobhfaidh mé air ainm mo Dé agus ainm chathair mo Dé, Iarúsailéim Nua, a thagann anuas ó neamh ó mo Dhia féin, agus m'ainm nua féin."

Agus véarsa 21 de Nochtadh 3: "Tabharfaidh mé cead don té a shárfaidh suí liom ar mo ríchathaoir, mar a rinne mise freisin sárú agus shuigh mé le m'Athair ar a ríchathaoir." Ní mór duit tú féin a scrúdú chun sárú a dhéanamh. Go bunúsach, ní mór duit an Diabhal, a shochaí agus do mhianta féin a shárú.

Anois téimis go Nochtadh 21, véarsaí 7 agus 8. Feiceann tú luaíocht eile as é sin a dhéanamh. "Oidhreoidh an té a shárfaidh gach rud; agus beidh mé i mo Dhia aige agus beidh sé i mac agam. Ach maidir leis na cladhartha agus na míchreidmhigh agus na gráinithe agus na dúnmharfóirí agus na striapachóirí agus na draíodóirí agus na híolóirí agus gach bréagadóir, is sa loch a dhóinn le tine agus ruibh a bheidh a gcuid, arb é sin an dara bás." Is iad na míchreidmhigh iad siúd nach ngníomhóidh i gceart trí chreideamh.

Múineann an Bíobla gur é an Diabhal dia na haoise seo i 2 Coirintigh 4:4, agus go meallann sé an domhan iomlán i Nochtadh 12:9. Mar Chríostaithe ní mór dúinn grá a bheith againn don fhírinne agus gan titim i gcealgaireacht an Diabhail.

Rachaimid go Eoin caibidil 17 ag tosú le véarsa 16, mar sin b'fhéidir gur mhaith leat dul ann. Léifidh mé cúpla véarsa.

Eoin 17, ag tosú le véarsa 16: "Níl siad den domhan, mar nach bhfuil mise den domhan. Naomhaigh iad tríd an bhfírinne; is fírinne do bhriathar. Mar a chuir tú mise chun an domhain, chuir mise iadsan freisin chun an domhain. Agus ar a son siúd, naomhaím mé féin, ionas go naomhfar iadsan freisin tríd an bhfírinne."

An ngrádháionn tú an fhírinne i ndáiríre? Más ea, an ndéanann tú an méid a dúirt Íosa i Matha 6:33, is é sin ríocht Dé agus a fhíréantacht a lorg ar dtús? An lorgaíonn tú ríocht Dé i ndáiríre? Dóibh siúd nach bhfuil cinnte cad é sin, tá leabhrán againn dar teideal "Soiscéal Ríocht Dé." Tá an leabhrán seo ar fáil i thart ar 100 teanga. Má théann tú go dtí an láithreán gréasáin www.ccog.org, scrollaigh síos agus ar an taobh clé feicfidh tú liosta teangacha. Má chliceálann tú ar an teanga inar mhaith leat léamh, beidh an leabhar agus aon litríocht eile atá againn sa teanga sin le feiceáil.

Téimis go Rómhánaigh 8:20. "Óir cuireadh an chruthaíocht faoi dhíomhaointeas, ní dá toil féin, ach mar gheall ar an té a chuir faoi réir í, le dóchas; Toisc go saoróidh an chruthaíocht í féin freisin ó dhaorbhroid an truaillithe go saoirse ghlórmhar chlann Dé. Óir is eol dúinn go gcaisíonn agus go gcáinte an chruthaíocht iomlán i dteannta le chéile go dtí seo.

Agus ní amháin sin, ach sinne féin freisin a bhfuil túsíocaí an Spioraid againn, sinne féin freisin caisímíd istigh ionainn féin, ag feitheamh le huchtú, is é sin fuascailt ár gcoirp. Óir le dóchas fuasclaíodh sinn; ach ní dóchas é an dóchas a fheictear; óir cén fáth go mbeadh dóchas aige faoi rud a fheiceann duine? Ach má bhíonn dóchas orainn faoi rud nach bhfeiceann muid, fanaimid air go foighneach." Mar sin is gá dúinn a bheith foighneach agus fanacht air.

"Mar an gcéanna freisin cuidíonn an Spiorad lenár laigeoirí; óir ní fios dúinn cad ba chóir a iarraidh mar is cóir; ach iarraíonn an Spiorad féin ar ár son le hosnaí do-ráite." Ní mór dúinn aithint go ndéantar muid as feoil agus go bhfuilimid faoi réir ag díomhaointeas.

Ghéill an Diabhal dá mhórchúis, agus ní raibh fiú é féin déanta as feoil. Rinne sé féinmhealladh. Ní ceart dúinn géilleadh dár mórchúis féin agus don chlaonadh i dtreo féinmheallta. Cuidíonn sé linn am a chaitheamh ag scrúdú sinn féin. Ba mhaith le Dia go mbeimis níos fearr. Agus le haghaidh athraithe tá dóchas againn. Dúirt an t-aspal Pól i bhFilipigh 4:13: "Is féidir liom gach rud a dhéanamh tríd an gCríost a neartaíonn mé."

Ní raibh sé sin dírithe ar an aspal Pól amháin, áirítear tusa ann, mar a dúirt Íosa i Marcas 10:27. "Le daoine tá sé dodhéanta, ach ní le Dia; óir is féidir le Dia gach rud a dhéanamh." Dá mhéad a scrúdaímid muid féin agus a ghéillimid do Dhia, is ea is mó a bhogfaimid i dtreo na foirfeachta agus a fhorbrófar an cineál carachtar atá uaidh Dia a bheith againn. B'fhéidir go gceapann tú ach rinne mé iarracht agus táim ag teipeadh ar lean. Níor shár mé sin. Ní mór duit leanúint de iarracht a dhéanamh.

Filipigh 1:6, spreagadh an t-aspal Pól le scríobh: "Go gcomhlánóidh an té a thosaigh obair mhaith ionaibh é go lá Íosa Críost." Ní deirtear go bhfuil gach rud déanta díreach tar éis do bhaisteadh, nó cúpla bliain ina dhiaidh, nó deich mbliana ina dhiaidh. Comhlánófar é go dtí lá Íosa Críost, mar sin oibreoidh tú air an t-am ar fad. Sárfaidh tú roinnt rudaí níos fearr ná cinn eile, ach ní mór dúinn ár gcuid féin a dhéanamh. Ní mór dúinn seasamh agus sárú.

Téimis go 1 Eoin caibidil 3, ag tosú le véarsa 1. "Féach cad é an grá a thug an tAthair dúinn, go nglaofaí clann Dé orainn! Mar sin ní aithníonn an domhan sinn, toisc nach n-aithin sé é. A ghrá geal, is clann Dé sinn anois, agus níor nochtadh fós cad a bheidh ionainn. Ach is eol dúinn, nuair a nochtar é, go mbeidh muid cosúil leis; óir feicimid é mar atá sé. Agus glanann gach duine a bhfuil an dóchas seo aige ann é féin, mar atá seisean glan." Is cóir dúinn sinn féin a ghlanadh, arb é sin cuid den scrúdú. Glaoitear orainn a bheith inár gclann do Dhia le bheith glan.

Anois ba mhaith liom dul go litir Shéamais, caibidil 1. Ba mhaith liom am leordhóthanach a chaitheamh le Séamas, mar sin molaimse duit dul ann. Ag tosú le véarsa 21:

"Dá réir sin, ag caitheamh uaibh gach salacht agus lán mailíse, glacaigí le humhlaíocht an briathar a cuireadh ionaibh, ar a bhfuil ar chumas é bhur n-anam a shlánú." Mar sin tá Séamas ag insint do Chríostaithe, do dhaoine ar cheart dóibh a bheith ina gCríostaithe, gach salacht agus olc a chur ar leataobh. "Bíodh sibh i bhur ndéantóirí de bhriathar, agus ní i bhur lucht éisteachta amháin, ag dalladh sibh féin. Óir má éistean duine ar bith leis an mbriathar agus mura ndéanann sé é, tá sé cosúil le fear a fhéachann a aghaidh nádúrtha i scáthán; Óir d'fhéach sé air féin, d'imigh sé, agus dhear sé láithreach conas a bhí sé." Mar sin ní fhaca sé na fadhbanna a bhí air nó níor chúramaigh sé fúthu. "Ach an té a fhéachann isteach i ndlí foirfe na saoirse, agus a fhanann leis, ní lucht éisteachta dearmadach é ach déantóir oibre, beannófar an duine sin ina ghníomhartha. Má cheapann duine ar bith féin a bheith creidmheach agus gan srian a chur ar a theanga, ach é féin a mhealladh, is díomhaoín creideamh an duine sin. Is é creideamh glan agus gan smál os comhair Dé agus an Athar é seo: cuairt a thabhairt ar dhílleachtaí agus baintreacha ina gcrá, agus tú féin a choinneáil gan smál ón domhan." Déanaimid iarracht cuidiú le baintreacha agus le dílleachtaí. Cáintear muid as sin ag daoine éagsúla, rud atá aisteach.

Ag dul ar aghaidh go caibidil 2, véarsa 1: "A bhráithre, ná bíodh creideamh ár dTiarna Íosa Críost, Tiarna na glóire, agaibh le fabhar daoine. Óir más rud é go dtagann fear isteach in bhur dteaghlac le fáinne óir ina mhéar agus in éadach gléigeal, agus go dtagann fear bocht freisin isteach in éadach salach; Agus go gcaithfidh sibh súil ar an bhfear a bhfuil an t-éadach gléigeal air agus go ndeir sibh leis: Suigh anseo go compordach; agus go ndeir sibh leis an mbocht: Seas thusa ansin, nó: Suigh anseo ag mo chosa."

Feicimid é seo uaireanta i ndearcadh daoine i leith pobail éagsúla págánacha, go háirithe Afraicigh agus daoine eile. Agus dála an scéil, is págánach den chuid is mó mé, ach ar a laghad ní hAfraiceach mé de réir mar is féidir liom a chinneadh. Ní cóir dúinn fabhar daoine a léiriú.

Ag leanúint ar aghaidh deir sé: "A bhráithre ionúine, nach roghnaigh Dia na daoine bochta sa domhan seo le bheith saibhir i gcreideamh agus ina n-oidhrí ar an ríocht a gheall sé dóibh siúd a ghráíonn é?" Nár dhein Dia sin? Rinne. Mar sin ná náirigh an duine bocht agus ná honraigh an duine saibhir. I véarsa 8: "Má chomhlíonann sibh an dlí ríoga de réir an scríoptúir: Grádhaigh do chomharsa mar thú féin, déanann sibh go maith; ach má léiríonn sibh fabhar daoine, déanann sibh peaca agus cónaítear sibh ag an dlí mar sháraitheoirí.

Óir cibé a choimeádfadh an dlí iomlán ach teipeadh air i bpointe amháin, tá sé ciontach ina choinne ar fad. Óir an té a dúirt: Ná déan adhaltranas, dúirt freisin: Ná déan dúnmharú. Anois má tá tú gan adhaltranas a dhéanamh ach go ndéanann tú dúnmharú, tá tú ina sháraitheoir dlí. Mar

sin labhair agus gníomhaigh mar dhaoine a bhreithneofar faoi dhlí na saoirse. Óir is breithiúnas gan trócaire a bheidh ann don té nach ndearna trócaire. Triumfann trócaire thar bhreithiúnas."

Tá a lán daoine ann a théann go dtí ár láithreán gréasáin, a léann ár gcuid rudaí agus nach ndéanann faic faoi. Breathnaíonn roinnt daoine ar ár bhfíseáin; ceapann siad go bhfuil go leor á dhéanamh acu. Ní dhéanann siad iarracht é a dhéanamh ar bhealach Dé.

"Cad é an mhaith é, a bhráithre, má deir duine ar bith go bhfuil creideamh aige ach nach bhfuil gníomhartha aige? An féidir leis an gcreideamh é a shlánú?" Má tá bráthair nó deirfiúr lom agus gan bia na laethúil, agus má deir duine agaibh leo: Imigí i síocháin, déan teas agus sáith iad; agus nach dtabharfaidh sibh na nithe atá de dhíth ar an gcolainn dóibh, cad é an mhaith é? Mar sin freisin an creideamh: mura bhfuil gníomhartha aige, tá sé marbh as féin." Arís, sin ceann de na cúiseanna go dtacaímid le baintreacha, dílleachtaí agus bochtáin.

Véarsa 18: "Ach déarfaidh duine éigin: Tusa tá creideamh agat, agus agamsa tá gníomhartha. Taispeáin dom do chreideamh gan do ghníomhartha, agus taispeánfaidh mise duit mo chreideamh tríom ghníomhartha. Creidtear leat go bhfuil Dia ann. Déanann tú go maith; creideann na deamhain freisin agus crísíonn siad! Ach ar mhaith leat a fháil amach, a dhuine díomhaoín, go bhfuil creideamh gan ghníomhartha marbh? Nach raibh Ábrahám, ár n-athair, dlísteanaíthe de thoradh gníomhartha, nuair a thairg sé Ísác, a mhac, ar an altóir? Feiceann tú gur chomhoibrigh an creideamh lena ghníomhartha, agus gur tríd na gníomhartha rinneadh an creideamh foirfe? Agus comhlíonadh an scríoptúr a deir: Chreid Ábrahám Dia, agus cuireadh é sin i gcuntas dó mar fhíréantacht; agus tugadh cara Dé air. Feiceann sibh go ndlísteanófar an duine de thoradh gníomhartha, agus ní tríd an gcreideamh amháin."

Sin ceann de na cúiseanna nár thaitin an leabhar áirithe seo den Bhíobla le Mártan Lútar. Bhí sé i gcoinne roinnt rudaí a mhúin sé. "Mar an gcéanna freisin Ráháb an striapach, nach ndlísteanódh sí de thoradh gníomhartha, nuair a ghlac sí na teachtairí agus a chuir sí ar bhealach eile iad? Óir mar a bhíonn an corp marbh gan anam, is amhlaidh freisin atá an creideamh marbh gan ghníomhartha."

Mar sin ná dalladh tú féin. Cleacht trócaire, coimeád dlí ríoga Dé, agus cuimhnigh go bhfuil creideamh gan ghníomhartha marbh. Is maith an tráth seo den bhliain é, fad is atá tú ag scrúdú tú féin, a aithint go bhfuil againn go léir, tú féin san áireamh, mise san áireamh, cineál nádúir atá faoi réir ag díomhaoíntas. Ní cheapann an chuid is mó daoine go bhfuil mórchúis ina contúirt, ná féinmhealladh. Luaigh mé roimhe seo gur thit Lucifer i gcúrsaí mórchúise agus féinmheallta. Is féidir leat léamh faoi sin in Ezéciel 28:12, 13 agus 17.

Ní fhios don chine daonna, fiú don chuid is mó díobh siúd a éilíonn Críostaíocht, nach é an domhan seo domhan Dé go fóill. Ligeann Dia don Diabhal ceannas a bheith aige ar an domhan seo ar feadh tamaill. Ligeann sé don Diabhal daoine a mhealladh tríná mianta féin. Téimis go 2 Coirintigh caibidil 4. Is é an Diabhal rialtóir an domhain seo faoi láthair, agus déanann sé dail ar dhaoine i leith na fírinne a bhfuil pribhléid agat a thuiscint.

Ag tosú le véarsa 3: "Ach má bhíonn ár soiscéal folaithe, is do na daoine atá ar thubaiste atá sé folaithe; Ina measc siúd atá dia na haoise seo tar éis intinn na ndíchreidiúnach a dhall, ionas nach soilseoidh solas soiscéal na glóire de chuid Chríost, arb é íomhá Dé é, dóibh."

Mar sin, in ár scrúdú, aithnímis cén cineál nádúir atá againn agus cén aois ina mairimid. Ach, a bhráithre, dúinn siúd atá mar na Tofa, tháinig solas agus tuiscint trí ghlaoch Spiorad Naomh Dé. Trí thróchaire gan teorainn Dé GLAOITÍ ORTSA mar cheann dá Thofa le tú féin agus do thimpeallacht a fheiceáil MAR A BHFUIL SÍ I NDÁIRÍRE! Thuig tú go bhfuil tú i do pheacach agus nach féidir leat tú féin a shlánú.

Anois téimis go Rómhánaigh caibidil 6. Chonaic mé daoine éagsúla, lena n-áirítear daoine a bhí in eaglaisí éagsúla de chuid Eaglais Dé cheana féin, ag tógáil scríoptúir áirithe as a gcomhthéacs agus ag míthuiscint an méid a deir siad. Tá siad ag iarraidh a insint duit nach gá duit na Deich nAitheanta a choinneáil, agus go leor rudaí eile nach mbainfeadh leat mar go bhfuil tú faoi ghrásta, ach i Rómhánaigh 6:1 scríobh an t-aspal Pól:

"Cad é a déarfaimid mar sin? An bhfanfaimid sa pheaca ionas go méadaíonn an grásta? Ná bíodh sé mar sin! Sinne a fuair bás don pheaca, conas a mhairfimid ann a thuilleadh? Nó an bhfuil a fhios agaibh, a bhfuil muid go léir a baisteadh i gCríost Íosa, go mbaistí inár mbás sinn? Mar sin adhlacadh muid leis tríd an mbaisteadh i mbás, ionas, mar a d'aiséirigh Críost ó mhairbh tríd an ghlóir ag an Athair, go siúlfaidh muidne freisin i nuacht beatha."

Tá, fiú tar éis an bhaiste ní muid foirfe. Déanaimid botúin. Ós rud é go bhfuilimid i Rómhánaigh 6, téimis go Rómhánaigh 7 ag tosú le véarsa 15. Scríobh an t-aspal Pól: "Óir ní thuigim an méid a dhéanaim; óir ní é an rud atá uaim a dhéanaim." Mar sin deir Pól nach bhfuil mé chomh maith agus ba chóir dom a bheith, nó chomh maith agus ba mhaith liom a bheith. "Ach an rud a ghráíonn fuath dom, déanaim é sin. Más rud é mar sin go ndéanaim an rud nach dteastaíonn uaim, aontaím leis an dlí go bhfuil sé maith." Mar sin má tá fadhb éigin agat a bhfuil tú ag iarraidh leanúint de shárú agus atá ag teipeadh ort arís agus arís eile, aithnigh go raibh an rud céanna ag Pól. Lean ort ag iarraidh.

"Anois ní mise a thuilleadh a dhéanann é, ach an peaca a chónaíonn ionam. Óir is eol dom nach gcónaíonn rud maith ionam, is é sin i mo chorp; óir tá an toil gar dom, ach ní aimsím déanamh an mhaith. Óir ní dhéanaim an maith atá uaim; ach an t-olc nach dteastaíonn uaim, sin é a dhéanaim. Anois má dhéanaim an rud nach dteastaíonn uaim, ní mise a thuilleadh a dhéanann é, ach an peaca a chónaíonn ionam.

Aimsím mar sin an dlí seo ionam, nuair is mian liom déanamh an mhaith, go bhfuil an t-olc ar láimh agam. Óir is maith liom dlí Dé de réir an duine inmheánaigh." B'aoibhinn le Pól dlí Dé, ní dúirt sé go raibh sé curtha ar ceal. "Ach feicim dlí eile i mo chomhaltaí, ag troid i gcoinne dhlí m'intinne, agus á thabhairt i mbraighdeanas faoi dhlí an pheaca atá i mo chomhaltaí. Ó, is truacánta an duine mé! Cé a shaoróidh mé ó chorp na báis seo?"

An ndeachaigh sé suas? Ní raibh! Deir an chéad véarsa eile: "Gabhaimse buíochas le Dia tríd Íosa Críost, ár dTiarna! Mar sin féin is mé féin a sheirbheálann dlí Dé leis mo réasún, ach dlí an pheaca leis mo chorp." Dúirt Pól go ndéanann sé botúin, ach dúirt Pól freisin go gcaithfidh tú tú

féin a scrúdú. Ní hé go gceapann tú: "Tá na fadhbanna seo agam, mar sin tá sé ceart go leor, ní shárfaidh mé é seo riamh." Ní hea, dúirt sé, lean ort ag obair air. Scrúdaigh tú féin. Bhí Pól in ann doimhneacht an pheaca ar a raibh air déileáil a fheiceáil.

I 1 Eoin 1:9, scríobh Eoin: "Má admhaímid ár bpeacaí, tá sé dílis agus fíréanach chun ár bpeacaí a mhaitheamh dúinn agus chun sinn a ghlanadh ó gach éagóir." Pheacaíomar, ach ní raibh muid ar easaontú leis. Ní theastaíonn uainn peacú, ach sleamhnaímid agus déanaimid botúin. Déanaimid dearmad, nó b'fhéidir go rabhamar neamhchúramach. B'fhéidir nach ndeachamar ar aghaidh le paidreacha chomh minic agus ba chóir. B'fhéidir gur shlip muid beagáinín ar feadh tamaill. Ach má admhaímid na peacaí sin, tá sé dílis agus fíréanach chun ár bpeacaí a mhaitheamh dúinn.

Má scrúdaímid sinn féin, feicimid cad iad ár bpeacaí, admhaímid iad do Dhia, agus iarraimid air maithiúnas a thabhairt dúinn. Déanfaidh sé sin. Bhí imní ar roinnt daoine gur dhein siad peacaí chomh dona sin nach maithfeadh Dia dóibh. Luaigh mé é seo roimhe seo. Cad é an peaca a bheadh níos measa ná a fháil amach conas Críostaithe a mharú agus dul go pobail eile chun Críostaithe a mharú, nuair nach é do chuid oibre féin é? B'fhéidir go gceapfá ar pheacaí eile atá níos measa, ach úsáidfídh mé é seo. Rinne an t-aspal Pól é seo. Nuair a bhí sé ina Sól, ní bhíodh air dul amach agus é a dhéanamh; ba mhaith leis é a dhéanamh. Mar sin an gceapann tú go bhfuil an méid a rinne tú níos measa? Ní cheapaim. Chomh fada agus atá tú sásta do pheacaí a admháil, tá Dia dílis agus fíréanach agus maithfidh sé ár bpeacaí dúinn agus glanfaidh sé sinn.

Anois téimis go 1 Peadar caibidil 2 ag tosú le véarsa 1. "Dá réir sin, ag leagan uaibh gach mailís agus gach feall agus béalchráifeacht agus formad agus gach cáineadh; Agus mar leanbháin nuabheirthe, bíodh fonn oraibh faoi bhainne spioradálta neamhchaimiléirigh, ionas go bhfásfadh sibh leis go slánú; Má bhlaís sibh i ndáiríre go bhfuil an Tiarna caoin."

"Ag teacht chuigesean, mar chloch bheo, arna diúltú ag daoine fós arna roghnú agus arna luacháil ag Dia." Dhiúltaigh daoine Críost agus dhiúltaigh daoine a chuid fáithe go léir, deir Peadar gur dhiúltaigh daoine dó, ach ná diúltaigh dó. "Sibhse freisin, mar chlocha beo, tógar sibh i dteach spioradálta, ina sagart naofa, chun íobairtí spioradálta a thairiscint, inghlactha ag Dia trí Íosa Críost. Dá bhrí sin tá sé scríofa freisin sa scríoptúr:

Féach, leagaim i Síón chloch choirnéil roghnaithe luachmhar; agus an té a chreideann ann ní náireofar choíche é."

An náiríonn Íosa agus an Eaglais seo tú? Ar leag tú "gach mailís agus gach feall agus béalchráifeacht agus formad agus gach cáineadh"? An n-aithnítear leat gur "clocha beo" tú atá á dtógáil i dteach spioradálta? An bhfuil tú i do chloch níos láidre, go spioradálta, ná anuraidh?

Téimis anois go 2 Peadar caibidil 3 ag tosú le véarsa 14. "Dá réir sin, a ghrá geal, á bhfeitheamh ar na nithe seo, déan iarracht le bheith aimsithe aige gan smál agus gan locht, i síocháin; agus measaig go bhfuil fadchaoinceas ár dTiarna ina shlánú." Agus tá, ní mór duit fulaingt, agus faighimid amach cén fáth ar ball sa teachtaireacht seo.

"Mar a scríobh ár mbráthair ionúine Pól freisin daoibhse de réir an eagna a tugadh dó; Mar is amhlaidh ina chuid litreacha go léir, agus é ag labhairt iontu ar na nithe seo, ina bhfuil roinnt rudaí deacra le tuiscint, a chlaonann daoine neamhfhoghlama agus neamhsheasmhacha, mar a dhéanann siad le scríoptúir eile freisin, chun a gcliseadh féin." Tá, tá daoine ann a chlaonn scríbhinní Phóil agus nach dtuigeann gur cheart do Chríostaithe iarracht a dhéanamh na Deich nAitheanta a choinneáil.

"Sibhse mar sin, a ghrá geal, de bhrí go bhfuil a fhios agaibh é sin roimh ré, bígí ar bhur gcoimeád ionas nach mbogfaidh bhur seasmhacht féin á mealladh ag seachrán na ndrochdaoine." Agus leis an gclaochló, an claochló a bhuaill sean-Worldwide Church of God i ndeireadh an fichiú haois, rabhadh tugtha do dhaoine faoi sin, ach thit siad air. Mar sin, cad ba chóir dúinn a dhéanamh? Véarsa 18: "Ach fásaigí i ngrásta agus i n-eolas ár dTiarna agus ár Slánaitheora Íosa Críost. Dó siúd an ghlóir araon anois agus go dtí lá na síoraíochta."

Cuireann Dia orainn ár laethanta naofa a choinneáil, a chuidíonn linn plean a shlánaithe a léiriú. Ní theastaíonn uainn cur chuige leadránach a bheith againn ina leith. Dúirt mé é seo cheana is dócha, ach déarfaidh mé arís é, is cuimhneach liom blianta ó shin sular bhuaill an claochló sean-Worldwide Church of God, bhí mé ag tiomáint áit éigin chun dul chuig seirbhísí ar chéad lá nó ar deireadh lae an Aráin gan Ghiosta. Bhí mé is dócha beagán gnáthach faoi mar a chloisfid an rud céanna agus a dhéanfaimis an rud céanna, agus is eol dúinn go léir é sin. Ní raibh sé i bhfad ina dhiaidh sin gur tháinig an claochló agus na daoine a chreid uair amháin gur cheart dóibh laethanta naofa Dé a choinneáil agus Laethanta an Aráin gan Ghiosta a chomóradh, ní chreidfeadh siad é sin a thuilleadh. Léiríonn sé sin go gcloisfeadh siad na teachtaireachtaí. Bhí mé ag éisteacht le teachtaireachtaí i ndáiríre ach mar a dúirt mé, bhí sé beagán gnáthach. Agus is dócha go raibh sé beagán gnáthach inniu. D'úsáid mé an chéad chuid den nótaí seo i seanmóirí roimhe seo. Ach inniu b'fhéidir go gclúdódh mé roinnt rudaí eile nach labhair mé fúthu roimhe seo. Mar sin ní cheapaim go bhfuil gach rud cloiste agat cheana féin.

Níl aon duine i ndáiríre tuillteach den Cháisc. Ba chóir dúinn muid féin a scrúdú toisc go maireann gach duine gann, a deir an Bíobla. Ní mór dúinn an dearcadh ceart a bheith againn. Nó an bhfuil an dearcadh mícheart againn. Téimis go Agaí caibidil 1. Tá sé san Sean-Tiomna. Léifidh mé roinnt maith véarsaí ag tosú le véarsa 2.

Agaí caibidil 1, ag tosú le véarsa 2: "Mar seo a dúirt Tiarna na Slua: Deir an pobal seo: Níor tháinig an t-am, an t-am tigh an Tiarna a thógáil." Anois ceapann roinnt daoine go bhfuil am an obair a dhéanamh imithe thart. Rinneadh é sin fada ó shin. Ceapann roinnt daoine go bhfuil a saol ceart agus nach gá dóibh faic eile a dhéanamh. Deir roinnt daoine mura bhfuil foirgneamh mór galánta ann, cosúil le halla mór sean-Worldwide Church, nach é an t-am rud ar bith a dhéanamh, ach tabhair faoi deara cad a deir véarsa 3: "Tháinig briathar an Tiarna ansin tríd an bhfáidh Agaí, á rá: An é seo an t-am daoibh féin cónaí i bhur dtithe clabhartha, agus an tigh seo ina fhásach? 5 Anois mar sin, mar seo a deir Tiarna na Slua: Cuirigí bhur ndrochthuras in iúl daoibh féin!" Scrúdaigh tú féin. Tagann sé seo díreach ón Sean-Tiomna.

6 "Chuir sibh go leor síl ach bheain sibh beagán; itheann sibh, ach ní sásaítear sibh; ólann sibh, ach ní bhíonn sibh ar meisce; éidítear sibh, ach ní bhíonn teas ag aon duine; agus an té a thuilleann tuarastal, tuillteann sé tuarastal le caitheamh i mála pollta."

Anois b'fhéidir go gceapfá, fan nóiméad, go háirithe más ón tír is saibhre thú. Tá go leor agam go fisiciúil, mar sin bheannaigh Dia dom. Sin é an dearcadh atá ag na Laodíceigh i leabhar Nochtadh caibidil 3, véarsaí 14 go 21. Bhí Agaí ag caint faoi rudaí fisiciúla a tharla do na daoine sin. Tarlaíonn an rud céanna go spioradálta inniu.

Véarsa 7: "Mar seo a deir Tiarna na Slua: Cuirigí bhur ndrochthuras in iúl daoibh féin! Téigí suas ar an gcnoc, tabhraigí adhmaid, agus tógaigí an teach; agus bainfidh mé sásamh as, agus glóróidh mé." Cad a deir an Tiomna Nua faoin teampall? Baineann sé leis an eaglais. Is teampall Dé iad na Críostaithe. Is cóir dúinn obair a dhéanamh le chéile; ní do shlánú pearsanta ár gceann féin amháin, ach do dhaoine eile. Cuimhnigh go gcaithfidh a bheith inár gclocha beo ag tógáil ruda éigin. Tá níos mó ná cloch amháin ag foirgneamh. Mura bhfuil ann ach cloch amháin, ní foirgneamh i ndáiríre é; is cloch amháin é. Cloch neamhtháirgiúil. Is cóir duit a bheith táirgiúil. Bí mar chuid den obair.

Deir an Tiarna: "D'iompaigh sibh ar mhórán, agus féach, tháinig beagán; agus nuair a thug sibh abhaile é." Ceapann na Laodíceigh go bhfuil go leor acu. "Shéid mé anall air. Cén fáth? a deir Tiarna na Slua. Mar gheall ar mo theach atá ina fhásach, agus sibhse ag rith, gach duine go dtí a theach féin." Níl an tosaíocht cheart agat soiscéal ríocht Dé a iompar chuig an domhan mar fhianaise. Tá an obair mhícheart agat. "Dá réir sin choinneodh na flathis an drúcht tharaibh, agus choinneodh an talamh a thoradh." I ndáiríre, an méid a tharlaíonn do na Laodíceigh ná nach bhfaigheann siad cosaint ón uair an chruatain a thiocfaidh ar an domhan iomlán, le triail a bhaint as an domhan. Gheall Íosa an cineál sin cosanta do na Filiadéilfigh i Nochtadh 3:10. Ní cheapann a lán daoine go bhfuil tosaíocht na hoibre a dhéanamh tábhachtach dóibh féin amháin.

Luaigh mé Nochtadh 3 agus na Laodíceigh. I véarsa 15 deir Dia: "Is eol dom do ghníomhartha, nach bhfuil tú fuar ná te. Ach go mbeifeá fuar nó te! Mar sin, toisc go bhfuil tú te, agus nach bhfuil tú fuar ná te, caitheamh uaim cuirfead thú as mo bhéal. Toisc go ndeir tú: Tá mé saibhir agus tá maoin carntha agam agus níl aon ghar agam." Cosúil le: Tháinig mé slán as an gclaochló, táim fós dílis, coinním an tSabóid, coinním na laethanta naofa, an méid sin go léir, mar sin táim go maith. Treoraiodh go mícheart mé ag daoine eile; ní gá dom an obair Fhiliadéilfeach fhíor a thacú i ndáiríre. Rachaimid amach agus cuirfidh tacaíocht le cineál éigin oibre, nó b'fhéidir obair bheag, nó fiú gan obair ar chor ar bith más mian leat a bheith go hiomlán neamhspleách.

Ach deir Íosa: "Agus ní fios duit go bhfuil tú ina bhochtsach agus ina dhearóil agus ina bhocht agus ina dhall agus ina nochta." I véarsa 19 deir Íosa: "A mhéid a ghráim, déanaim é a agairt agus a smachtú; bí díograiseach mar sin, agus déan aithrí." Ciallaíonn sé tú féin a scrúdú agus athrú.

Roimh Laethanta an Aráin gan Ghiosta tosóidh daoine éagsúla ag baint an ghiosta as a dtithe. Nuair a phós mo bhean chéile Joyce agus mé ar dtús, thosaíomar roinnt mí sula sin. Agus ní raibh aon rud mícheart leis sin, ach ní dhóthain é an giosta a bhaint go fisiciúil amháin. Is é baint an ghiosta go spioradálta atá uainn. Is dócha gur dúirt tú: "Maith go leor, déanaim iarracht na Deich nAitheanta a choinneáil, déanaim iarracht na laethanta naofa a choinneáil, íocaim an deichiú cuid, níl tatúanna agam, ní leanaimh réalteolaíocht ná rudaí eagsúla eile," agus is maith sin. Tá súil againn go ndéanann tú gach rud a insítear do Chríostaí a dhéanamh.

B'fhéidir go gceapfá freisin gur fada mé i mo Chríostaí, b'fhéidir nach gceapann tú go bhfuil peacaí agat nó b'fhéidir nach léir iad duit, ach d'fhéadfadh rudaí ann nach dtuigeann tú i ndáiríre. Mar shampla, an bhfuil tú i do ghearánach? Cad?

Téimis go Leabhar na gCaointe, caibidil 3. Ag tosú le véarsa 31.

"Óir ní dhiúltóidh an Tiarna go deo. Cé go gcuireann sé buairt, trócairíonn sé de réir a chuid maith maith. Óir ní ó chroí a chránn sé ná a chuireann sé buairt ar chlann na ndaoine."

Ní theastaíonn ó Dhia go mbeimid sa chrá ach tarlaíonn sé; agus b'fhéidir nach dtaithíonn tú ceann de na cúiseanna a tharlaíonn sé. Téimis go véarsa 39: "Cén fáth a ngearánfadh an duine beo, an duine, mar gheall ar phionós a pheacaí? Déanaimis ár slite a chuardach agus a fhiosrú, agus filleadh ar an Tiarna." Múineann an Sean-Tiomna nach cóir duit gearán a dhéanamh faoi an méid a bhíonn ort a fhulaingt. Go bunúsach, tá tú á phionósú as do pheacaí. Anois uaireanta nuair a bhíonn gearáin agat, ní mar gheall ar rud a rinne tú go díreach é. Is iad peacaí daoine eile iad, agus tá siad i gcion ort, ach tá rud éigin le foghlaim agat uaidh. B'fhéidir gur dhein tú cineál áirithe peacaidh, agus nár fuair tú pionós díreach air, ach shocraigh Dia ina eagna nach mbeidh an bealach a gcuirfidh duine éigin eile isteach ort ina phionós ort as do pheacaí.

Tabhair faoi deara go ndeir sé cén fáth a ngearánfadh an duine beo mar gheall ar phionós an pheaca, scrúdaímis agus fiosraímis ár slite agus filleamais ar an Tiarna. Mar sin an méid a deir na Caointe ná scrúdaigh tú féin, tar níos gaire do Dhia, agus beidh níos lú gearán agat.

An bhfuil creideamh agat anois creideamh a bheith agat i nDia agus tú féin a scrúdú i ndáiríre? Níl creideamh i ndáiríre ag go leor daoine. Ceapann siad nach bhfuil aon bhaint ag na fadhbanna a thagann chun cinn leis an méid a rinne siad agus nach bhfuil siad nasctha go díreach lena bpeacaí. Níl sin fíor. Ceadaíonn Dia do rudaí áirithe tarlú agus má scrúdaímid muid féin agus má thagaimid níos gaire dó, réiteofar roinnt fadhbanna, cibé acu san aois seo nó san aois atá le teacht.

Téimis go dtí an Tiomna Nua, 1 Peadar caibidil 4 ag tosú le véarsa 17.

"Óir is é an t-am ann go dtosóidh an breithiúnas ag teach Dé; agus má thosaíonn sé ar dtús againne, cad é a bheidh mar chríoch do na daoine sin nach gcomhlíonann soiscéal Dé? Agus más ar éigean a shlánaítear an fíréanach, cá bhfeicfear an t-olcas agus an peacach? Dá bhrí sin, lig do na daoine sin a fhulaingíonn de réir toil Dé a n-anam a thíolacadh don gCruthaitheoir dílis agus iad ag déanamh maitheasa."

Mar sin, mar Chríostaithe, tá níos mó breithiúnas ceartaitheach ag teastáil uainn ná daoine eile nach Críostaithe iad anois. Feictear é sin ag teacht le rud éigin a scríobh an t-aspal Pól i 1 Coirintigh 15:19. Dúirt sé: "Más sa saol seo amháin atá dóchas againn i gCríost, is muid is truacántaí de gach duine." Ach i véarsa 28 de Rómhánaigh 8 spreagadh Pól le scríobh: "Agus is eol dúinn go ndéanann gach rud le chéile chun maitheasa do na daoine a ghráíonn Dia, do na daoine atá glaoite de réir a ruin."

Anois thug Iúdás véarsa 16 rabhadh faoi na daoine a bhí ina ngearánaigh nó ina míshásta, ag siúl de réir a mianta féin. Ba thagairt bhunúsach é sin do na daoine siúd a iompar mar Chríostaithe fíora. Iad siúd atá go rúnda crosta nó ag iarraidh rudaí a dhéanamh deacair. Ba mhaith liom dul go rud eile a scríobh an t-aspal Pól. Tá sé i 1 Coirintigh. Cén fáth nach dtéann tú ann? Ag tosú le caibidil 10, véarsa 1.

"Anois, ní theastaíonn uaim go mbeadh sibh in aineolas, a bhráithre, go raibh ár n-aithreacha go léir faoin néal, agus gur ghabh siad go léir tríd an bhfarraige. Agus baisteadh go léir iad i Maois sa néal agus sa bhfarraige." Tá sé seo ag caint faoi chlann Iosrael, a ghabh go léir tríd an bhFarraige Rua i leabhar an Eaxodus. "D'ith siad go léir an bia spioradálta céanna; agus d'ól siad go léir an deoch spioradálta chéanna; óir d'ól siad ón gcloich spioradálta a bhí á leanúint; agus ba í an chloch sin Críost. Ach ní raibh Dia sásta leis an gcuid is mó díobh." Tá súil againn go mbeidh Dia sásta leatsa. "Óir leagadh i bhfásach iad.

Anois tharla na rudaí seo go léir mar shamplaí dúinn, ionas nach mian linn rudaí olca, mar a bhí orthu siúd. Ná bíodh sibh in bhur n-íolóirí, mar a bhí cuid díobh; mar atá scríofa: Shuigh an pobal síos le hithe agus le hól; agus d'éirigh siad chun spraoi. Ná déanadh muid striapachas, mar a rinne cuid díobh, agus thit trí mhíle is fiche díobh in aon lá amháin; Ná ná triailigimis Críost, mar a rinne cuid díobh, agus scriosadh iad leis na nathracha; Ná géaraigí, mar a ghearán cuid díobh, agus scriostá iad leis an scriosóir." Mar sin ní cóir duit gearán a dhéanamh mar a ghearán siad siúd. "Anois tharla na rudaí seo go léir dóibh mar shamplaí; agus scríobhadh iad chun ár rabhadh siúd ar ar tháinig deireadh na n-aoiseanna." Mar sin deir sé gur scríobhadh an Sean-Tiomna do Chríostaithe, ar ar tháinig deireadh na n-aoiseanna. Ansin a bhfuil a chéad ráiteas eile: "Mar sin an té a cheapann go seasann sé, tabhair aire nach dtéann sé."

Deir sé gur samplaí iad seo, ní mór duit a bheith cúramach. Cheap na daoine sin go raibh siad ina bpobal Dé. Ghearán siad agus ní raibh Dia sásta leo. Léiríonn go leor cineálacha gearán easpa creidimh. Téimis go leabhar Iób, caibidil 2. Ag tosú le véarsa 7.

"Ansin d'imigh an Diabhal ó láthair an Tiarna, agus bhuail sé Iób le creachta milis ó bhonn a chois go dtí a mhullach." Anois bheadh sé sin uafásach go simplí. "Agus thóg sé dó criotal chun tochas a bhaint as, agus bhí sé ina shuí i lár an luaithrigh. Ansin dúirt a bhean leis: An bhfuil tú fós ag coimeád do shlaine? Mallacht ar Dhia agus faigh bás. Ach dúirt seisean léi: Labhraíonn tú mar a labhródh ceann de na mná amaideacha. Ar cheart dúinn glacadh le maitheas ó Dhia, agus diúltú don olc a ghlacadh?" Mar sin glacaimid le beannachtaí Dé, ba chóir dúinn freisin glacadh leis na ceartúcháin. "In na nithe seo go léir níor pheacaigh Iób lena bheola."

Sin é an Sean-Tiomna. Téimis go dtí an Tiomna Nua, leabhar Mhatha. I Matha caibidil 12 labhraíonn Íosa faoin méid a deir muid, peacaí ár mbeola. Matha 12, ag tosú le véarsa 35: "Tabhraíonn an duine maith nithe maithe ón stór maith ina chroí; agus tabhraíonn an duine olc nithe olca as a stór olc. Ach deirim libh go dtabharfadh na daoine cuntas ar gach briathar díomhaoin a labhróidh siad ar lá an bhreithiúnais. Óir dlisteanófar thú leis do bhriathracha, agus ciontófar thú leis do bhriathracha." Gach briathar díomhaoin, a dúirt Íosa. Do Chríostaithe ciallaíonn sin go bhfuil breithiúnas againn san aois seo.

Anois téimis go rud éigin a scríobh an t-aspal Pól in Eifésigh caibidil 4. Rachaimid go véarsa 26.

Scríobh Pól: "Feargaígí, agus ná peacaígí; ná ligfidh an ghrian dul faoi ar bhur bhfearg; Ná ná tugaígí aon slí don Diabhal. Ná goidfidh an té a ghoid a thuilleadh; ach go ndéana sé obair, ag gníomhú na maitheasa lena lámha, ionas go mbeidh rud aige le tabhairt don duine atá i ngátar." Ní cóir duit goid, ach ní mór duit a bheith táirgiúil freisin agus tabhairt do na daoine i ngátar. "Ná lig caint lofa ar bith as bhur mbéal, ach an rud is maith chun oiriúnaíochta, de réir mar is gá, ionas go dtabharfaidh sé grásta do na héisteoirí."

Baineann an prionsabal céanna le rudaí a d'fhéadfá a scríobh, nó i saol nua-aimseartha, a sheolann tú ar theachtaireacht téacs. Tá, ní cóir do na focail a sheolann tú ar théacs a bheith lofa. Ba chóir dó sin a bheith a bhfuil riachtanach le haghaidh oiriúnachta nó aon chuspóir eile, grásta a thabhairt do na héisteoirí.

Téimis go Matha 6. Dúirt mé cuid de sin roimhe seo, ach cuid de véarsa amháin amháin, ach tosóimid le véarsa 25 agus léifimid go leor véarsaí ann. Matha 6:25.

"Dá réir sin deirim libh: Ná bíodh imní oraibh faoi bhur saol, cad a iosfaidh sibh nó cad a ólfaidh sibh; ná faoi bhur gcolainn, cad a chuirfidh sibh uirthi. Nach mó an saol ná an bia, agus an cholainn ná an t-éadach? Breathnaígí ar éanlaith an aeir: ní cuireann siad síol ná ní bhainnn siad ná ní chnuasaíonn siad i scioból; agus cothaíonn bhur nAthair neamhaí iad. Nach mó i bhfad sibhse ná iad? Agus cé againbhse, le bheith buartha, ar féidir leis cubit amháin a chur lena stáitire?"

Agus cén fáth a bhfuil imní oraibh faoi éadach? Breathnaígí ar lili na páirce, conas a fhásann siad: ní oibríonn siad ná ní snímh siad; Agus deirim libh go raibh fiú Solamh ina ghlóir go léir gan éide cosúil le ceann díobh seo. Más é Dia a chlúdaíonn féar na páirce mar sin, féar atá inniu ann agus a chaitear amárach isteach sa sorn, nach mó i bhfad a chlúdóidh sé sibhse, a fheabhas dóchais?

Mar sin ná bíodh imní oraibh, á rá: Cad a iosfaimid? nó: Cad a ólfaimid? nó: Cad a chuirfimid orainn? (Óir lorgaíonn na págánaigh na rudaí seo go léir;) óir is eol dh'bhur nAthair neamhaí go bhfuil na rudaí seo go léir de dhíth oraibh. Ach lorgaígí ar dtús ríocht Dé agus a fhíréantacht; agus cuirfear na rudaí seo go léir leis daoibh. Mar sin ná bíodh imní oraibh faoin lá amárach; óir beidh imní faoin lá amárach air féin. Is leor do gach lá a chruatan féin."

Tá, d'fhéadfadh trioblóidí a bheith agat. Déan iarracht gan imní a bheith ort agus gan gearán a dhéanamh. I Eoin 16:33, ní gá duit dul ann, dúirt Íosa: "Na rudaí seo labhair mé libh, ionas go mbeadh síocháin agaibh ionam. Sa domhan beidh éagóir oraibh; ach bíodh misneach agaibh; shár mé an domhan." An bhfuil misneach agat?

Téimis go 1 Teasalónaigh 4, véarsa 15.

"Óir insímid daoibh seo trí bhriathar an Tiarna, nach dtabharfaimid bua, sinne atá beo agus a mhairfidh go dtí teacht an Tiarna, dóibh siúd a thit ina gcodladh. Óir tiocfaidh an Tiarna féin anuas ón bhflaitheas le gártha, le guth archangel, agus le troimpéad Dé; agus éireoidh na mairbh atá i gCríost ar dtús. Ansin beimidne a mhairfidh atá fágtha, glacfar muid suas ina dteannta ar na

scamaill, chun casadh leis an Tiarna san aer; agus mar sin beidh muid i gcónaí leis an Tiarna. Mar sin coisricí a chéile leis na briathra seo." Faigh sólás i mbriathar Dé.

Is eol dúinn nach bhfuil an t-aspal Pól agus na daoine ina thimpeall ina gcuid laethanta beo a thuilleadh. Tá siad marbh. Ach tá deis againn san aonú haois is fiche a bheith i measc iad siúd a bheidh beo agus a thiocfar athrú orthu nuair a thiocfaidh Íosa. B'fhéidir go gceapfá, tá, ach ní thiocfaidh Íosa ar feadh tamaill. Téimis go Filipigh 4 agus lig dom a rá anseo nach bhfillfidh Íosa roimh 2032. Ní thiocfaidh sé le cúpla bliain ar aon nós, mar sin sa meanamser, cad eile is féidir linn a dhéanamh nó cad ba chóir dúinn a dhéanamh?

Filipigh 4:8: "Ar deireadh thiar, a bhráithre, cibé rud fíor, cibé rud mochóireach, cibé rud cóir, cibé rud glan, cibé rud ionúin, cibé rud de cháil mhaith; más ann d'aon bhua agus más ann d'aon mholadh, smaoinigh ar na nithe seo. Na rudaí sin ar fhoghlaím agus a fuair agus a chuala agus a chonaic sibh ionam, déanaigí iad; agus beidh Dia na síochána libh."

Baint an Ghiosta. Ceann de na rudaí le haghaidh ullmhúchán na Cásca ná an giosta a bhaint. Go siombalach, léiríonn an giosta béalchráifeacht agus peaca. Ceann de na bealaí ar a bhféadfá a léiriú go ndearna tú aithrí ag an am seo, agus go bhfuil tú réidh le rudaí a dhéanamh ar bhealach Dé, ná trí phróiseas baint an ghiosta. Ní rud nádúrtha é seo a dhéanann daoine i ndáiríre. Deir an Bíobla gan giosta a bheith inár dtithe i rith seacht lá an Aráin gan Ghiosta.

Léifidh mé seo ó Eaxodus 12:19. Ní gá duit dul ann. Deir sé: "Seacht lá ní bheidh giosta ar bith le fáil i bhur dtithe; óir cibé a itheann rud ar bith giostaithe, gearrfar an duine sin amach as pobal Iosrael, cibé acu strainséir é nó dúchasach sa tír." Ní raibh clann Iosrael amháin ag déanamh seo, bhí na Críostaithe luatha ag coinneáil an ama chéanna freisin.

Léifidh mé rud éigin ó Polycrates Ephesus, a bhí ina cheannaire ar Eaglais Dé a choinníonn an Cháisc ar an gceathrú lá déag. Dúirt sé ina litir chuig easpag na Róimhe ag an am sin, nach raibh ag iarraidh é a dhéanamh: "Agus mise freisin, Polycrates, is lú díobh go léir, gníomhaím de réir traidisiún mo ghaolta, cuid díobh ar leanais go dlúth. Óir bhí seachtar de mo ghaolta ina n-easpagaigh; agus is mé an t-ochtú ceann. Agus choimeád mo ghaolta i gcónaí an lá ar ghlan an pobal an giosta."

Ceann de na bealaí a ndéanaimid scrúdú sinn féin ag an am seo den bhliain ná stopadh agus an giosta a bhaint as ár dtithe agus ár bhfeithiclí. Cuireann sé seo orainn stopadh agus machnamh a dhéanamh go mar atá an giosta timpeall orainn gach áit, mar sin freisin atá an peaca. Agus mar a éilíonn baint an ghiosta dícheall, mar an gcéanna leis an bpeaca. Léiríonn sé dúinn freisin toisc go bhféadfaimid giosta a fháil in áiteanna nach raibh muid ag súil leis, d'fhéadfadh peacaí a bheith againn in áiteanna a cheapaimid atá dodhéanta.

Labhramis faoin giosta ar feadh nóiméad. Is rudaí iad earraí giosta a mbíonn giosta nó sóid bhácála iontu de ghnáth. Ardaíonn an giosta rudaí, déanann sé iad níos mó. Déanann arán giosta mar shampla crumbleáil. Mar sin b'fhéidir go gceapfá gur bhain tú fáil de ghiosta, ach críochnóidh sé i ngach áit i do fheithicil nó i do theach.

Deich mbliana ó shin, rinne mo bhean chéile Joyce agus mé obair ghearánach maidir le baint an ghiosta agus cheap muid go rabhamar tar éis an giosta iomlán a bhaint. D'osclaíomar gach tarraiceán agus d'fhéachamar i ngach áit agus ar gach rud. Ar chúis éigin, i gceann de sheomraí ár mac, seomra a bhí tar éis a ghlanadh den ghiosta againn cheana féin, bhí paicéad beag. Ní chuimhním cé acu cineál brioscaí nó cáca beag nó rud éigin é. Ní chuimhním go beacht. Ní raibh creidtear againn go raibh sé ansin. Cheap muid go rabhamar tar éis gach rud a bhaint. Is siombail an giosta don pheaca. Uaireanta tagann an peaca ar bhealaí nach bhfuil muid cinnte faoi conas. Tarlaíonn sé.

Rud eile ar chóir dom trácht air ná nach gcuirfimid an giosta in áit eile agus nach dtabharfar ar ais tar éis laethanta an Aráin gan Ghiosta. Cad atá i gceist agam ná nach nglaoфар ár seangíosta agus go gcoinnimid ansin go dtí go bhfuil sé aimsithe againn arís. Táimid ag iarraidh fáil réidh lenár seanbhealaí peacacha.

Léifidh mé rud éigin ó Rómhánaigh 8:5.

Scríobh an t-aspal Pól: "Óir iad siúd atá sa chorp, déanann siad machnamh ar na nithe coirp; ach iad siúd atá sa spiorad, ar nithe an spioraid. Óir is bás é intinn na colainne; ach is beatha agus síocháin í intinn an spioraid. Toisc go bhfuil intinn na colainne ina namhaid do Dhia; óir ní cuirtear faoi réir dlí Dé, agus ní féidir. Mar sin, nach féidir iad siúd atá sa chorp Dia a shásamh."

Cén fáth a luaim seo anseo? Mar a luaigh mé roimhe seo go gcaitheann roinnt daoine go leor ama ag díriú ar bhaint fhisiciúil an ghiosta agus nach gcaitheann siad go leor ama ag féachaint ar a saol féin. Rud amháin a dhéanaim go pearsanta, agus cheapaim gur chóir do gach duine a bhaineann an giosta a dhéanamh, ná nuair a bhaineann tú an giosta, smaoinigh freisin ar do pheacaí féin. Go háirithe, faighimid giosta fhisiciúil in áiteanna nach raibh súil againn leis. Is ionann é sin agus an peaca i do shaol. Tá súil againn go gcuirfidh sé seo tú ag machnamh i gceart agus go mbeidh an fócas ceart agat.

Anois más ag Rómhánaigh 8 atá tú fós, téimis go véarsa 9.

"Ach níl sibhse sa chorp ach sa spiorad, más rud é go gcónaíonn Spiorad Dé ionaibh i ndáiríre. Ach mura bhfuil Spiorad Chríost ag aon duine, níl sé leis. Agus má tá Críost ionaibh, is marbh é an corp mar gheall ar pheaca, ach is beatha é an spiorad mar gheall ar fhíríocht. Ach má tá Spiorad an duine sin a d'ardaigh Íosa ó mhairbh ionaibh, beofaidh an té a d'ardaigh Críost ó mhairbh bhur gcoirp bhásmhara freisin tríd a Spiorad a chónaíonn ionaibh."

An gciallaíonn sé sin nach cóir dúinn an giosta a bhaint? Ní hea, ba chóir fós. Téimis freisin go Matha caibidil 23 le cúpla focal ó Íosa. Matha 23, ag tosú le véarsa 23.

"Mairg daoibh, a scríobhaithe agus a Phairisínigh, a bhéalchráifeacha! óir déanann sibh an deichiú cuid den mhíonta agus den aonais agus den chuimin a íoc, agus fágann sibh na nithe is tromchúisí sa dlí ar lár, breithiúnas agus trócaire agus creideamh. Ba chóir iad seo a dhéanamh, agus na cinn eile gan fágaint ar lár. A threoraithe dalla, a bhfuil na corr nimhe á gcur chun sifté agaibh, ach an caimeal á shlogadh agaibh!" Is inní í seo atá againn le linn Laethanta an Aráin gan Ghiosta. Is mian linn duit an giosta a bhaint ar ndóigh, ach freisin tú féin a scrúdú.

"Mairg daoibh, a scríobhaithe agus a Phairisínigh, a bhéalchráifeacha! óir glanann sibh an taobh amuigh den chorn agus den mhias, ach istigh tá siad lán de robáil agus mí-mhéin. A Phairisíneach dhall, glan ar dtús an taobh istigh den chorn agus den mhias, ionas go mbeidh a dtaobh amuigh glan freisin.

Mairg daoibh, a scríobhaithe agus a Phairisínigh, a bhéalchráifeacha! óir is cosúil sibh le tuamaí aite a bhfuil cuma an-deas orthu lasmuigh, ach laistigh tá siad lán de chnámha na marbh agus de gach neamhghlaine. Mar an gcéanna sibhse freisin, feictear go seachtrach do dhaoine sibh a bheith fíréanach, ach istigh tá sibh lán de bhéalchráifeacht agus éagóir."

Ní mór dúinn an fisiciúil a dhéanamh, ach ná díreoidís ar an giosta amháin le bheith fíréanach ina bhur gcoinne féin go seachtrach. Ná fág an pictiúr mór ar lár. Rinne na Fairisínigh an fisiciúil ach fhág siad an pictiúr mór ar lár. Rinne siad go leor le taispéint. Ní aithrisimid orthu siúd, aithrisimid ar Chríost agus déanaimid an fisiciúil agus an spioradálta mar a rinne Íosa freisin. Cé nár pheacaigh Íosa, rinne muidne. Ní mór dúinn aithrí a dhéanamh.

Ba chóir an tréimhse seo den bhliain a chur ina luí orainn níos mó ama a chaitheamh leis seo. Ní mór dúinn éisteacht le comhairlí an aspal Phóil agus muid féin a scrúdú. Luaigh mé go ndúirt na Caointe an rud céanna go bunúsach, agus codanna eile den Bhíobla freisin.

Bíonn mearbhall ar roinnt daoine faoin giosta, mar sin labhramis faoi ghnéithe fisiciúla an ghiosta. Liostóidh mé cúpla gníomhaire giosta. Seo liosta páirteach: Giosta tirim gníomhach Amóiniam carbónáit — ar a dtugtar "Hartshorn" freisin Amóiniam bicarbónáit Amóinia báicéara Giosta báicéara Púdar bÁCála Sóid bhÁCála Bicarbónáit sóidiam Carbónáit dépotaisiam Bicarbónáit potaisiam — ar a dtugtar "Potash" nó "Pearlash" freisin Carbónáit potaisiam Fosfáit sóidiam alúmanaim Bicarbónáit sóidiam Giosta tosaitheora saor-ghiosta Is féidir leat cuid de na rudaí seo a fheiceáil liostaithe ar lipéid agus tú ag baint an ghiosta. I saol nua-aimseartha, tá comhábhair liostaithe ag go leor bianna pacáistithe.

Seo cúpla rud nach gníomhairí giosta iad, agus tá sé seo tábhachtach ionas nach gcaithfeá rudaí nach gá duit fáil réidh leo. Giosta autolaisthe Giosta grúdlainne Stáirse arbhair Bánáin uibheacha Polysorbáit 60 Bitartrát potaisiam (Uachtar tartair) Monosteáráit sóirbitáin Púdar tartrát Giosta torula Sliocht giosta In 1982 i seanmóir de chuid sean-Worldwide Church of God dar teideal "Scrúdú Cásca," d'athbhreithnigh Herbert Armstrong roinnt rudaí agus dúirt: "Éistigí, a bhráithre, ba chóir duit aithrí a dhéanamh agus baisteadh a bheith faighte agat. Ní gá duit imní a bheith ort faoi do pheacaí san am atá thart." Déanann go leor daoine fós é sin, ach dúirt sé go ndéanfá níos fearr imní a bheith ort an bpéacfaidh tú sa todhchaí amach anseo. Óir má dhéanann tú, deir sé, tugann tú an pionós ar ais ort féin. Ar lean tú ort ag peacú? Agus ar ndóigh ní mór duit aithrí a dhéanamh.

Luaigh sé Gníomhartha 2:38 faoi aithrí agus baisteadh. Ansin dúirt sé nár athraigh cuid díobh siúd a dtreo. Níl gealltanais ar bith sa Bhíobla go bhfaighidh tú an Spiorad Naomh mura ndearna tú aithrí agus mura bhfuair tú baisteadh. Ansin dúirt sé nach bhfuil cuid agaibh ag athrú. Tá sibh fós mar an gcéanna. Ghlac sibh teagasc áirithe nó teoracha áirithe a chuala sibh. Deir sibh gur mhaith libh bheith maith agus cheapann sibh go bhfuil sé sin fíor agus ceart, mar sin glacfaidh

mé leis in ionad athrú a dhéanamh. Tá sin mícheart. Ní shlánóidh sé tú agus ní thabharfaidh sé an Spiorad Naomh duit.

Chun aithrí a dhéanamh, ní mór duit aithrí a dhéanamh, athrú a dhéanamh. Admháil go raibh tú mícheart, go raibh drochshaol agat, agus é sin a athrú. Sin é a ba chóir dúinn a dhéanamh agus sin é a ba chóir do Chríostaithe a dhéanamh.

Tá sampla sa Bhíobla faoi Shímon an Draíodóir. Tá sé i nGníomhartha, caibidil 8. Ní léifidh mé an sliocht, ach go bunúsach, chuala sé daoine ag seanmóireacht, fuair sé baisteadh, ach ní dhearna sé aithrí i ndáiríre. Ar feadh na staire, creideann daoine gur eisean a thosaigh gluaiseacht chlaonaíoch a chuir isteach ar deireadh ar an méid a thugaimid an Críostaíocht príomhshrutha air anois, nó mar a thugann siad orthu féin. Níor dhein Símon an Draíodóir aithrí, cé go ndúirt sé go chreid sé agus go bhfuair sé baisteadh. Agus tusa? Ní mór duit aithrí a dhéanamh as do sheanbhealach saoil nó as cibé rud atá i gcoinne bealach saoil Dé.

Dúirt Pól go raibh sé lag, ach d'inis sé dúinn muid féin a scrúdú. Ní mór dúinn muid féin a scrúdú. Ceann de na cúiseanna go nglacaimid an Cháisc uair amháin sa bhliain amháin, agus ní gach lá mar a tharlódh i Aifreann Caitliceach, nó gach seachtain nó gach mí nó gach ráithe mar a dhéanann grúpaí Protastúnacha áirithe nó Aidhvintigh nó cibé rud eile, ná toisc gur mhaith le Dia linn am breise a chaitheamh ag scrúdú sinn féin agus ag féachaint orainn féin.

Deir tú go bhféachann tú ort féin gach lá. Bhuel, éiríonn sé beagán gnáthach. Mar sin ag dul tríd an bpróiseas baint an ghiosta athraíonn sé ár ngnáthamh fisiciúil, sa mhéid áirithe. Agus iad siúd a ghlacann an Chomaoineach, ar chóir a bheith ina Cháisc, gach lá, ní bhaintear an giosta as a dtithe gach lá is dócha. Ní choimeádann siad Laethanta an Aráin gan Ghiosta agus na rudaí sin. Tá na teoracha bliantúla sin agus na meabhrúcháin bhliantúla sin ag Dia dúinn le stopadh, sos a ghlacadh, féachaint ar ár saol ar bhealach difriúil, ionas gur féidir linn a bheith níos fearr.

Ní mór dúinn leanúint ar aghaidh i dtreo na foirfeachta. Ba chóir dúinn fás i ngrásta agus in eolas ár dTiarna agus ár Slánaitheora Íosa Críost. Scrúdaigh tú féin i ndáiríre agus go fíor roimh an gCáisc i mbliana, agus más féidir leat é seo a fheiceáil sna blianta atá le teacht, roimh an gCáisc seo chugainn. Scrúdaigh tú féin roimh an gCáisc. Sin ceann de na cúiseanna go bhfuil plean bliantúil ag Dia. Ba mhaith liom go bhféachfá ort féin ar bhealach difriúil ná mar a dhéanann tú b'fhéidir i gcaitheamh na bliana, go bhfásfá, go bogfá i dtreo na foirfeachta, agus go sárfá toisc gurb é sin an méid a deir an Bíobla gur chóir do Chríostaithe a dhéanamh. Ba chóir dúinn go léir é sin a dhéanamh. Mise anseo, an Dr. Bob Theil ó Eaglais Leanúnach Dé.